

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 227/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. R. K., B., zastúpeného advokátkou JUDr. V. D., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Cb 260/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. R. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. apríla 2007 doručené podanie Ing. R. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. V. D., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Cb 260/96.

V tomto podaní právna zástupkyňa sťažovateľa uviedla, že „ešte v roku 1996 odstúpil OS Bratislava I na KS Ba časť žaloby môjho klienta z 19. 5. 1993, týkajúcu sa náhrady škody z nezákonnej výpovede z účtu podnikateľa a povinnosti ďalej viesť účet vo VÚB a. s. Bratislava.

Vzhľadom na to, že od februára 1998 môj klient ukončil podnikanie, podaním z 15. 11. 2001 som upravila žalobný petit na povinnosť vydať zostatok na účte namiesto vedenia účtu.

Vo veci samej bolo potom jediné pojednávanie až 13 rokov od podania žaloby dňa 16. 5. 2006, na ktorom súd návrh môjho klienta zamietol z dôvodu premlčania (?), inými slovami neurobil v merite veci žiadne dokazovanie, preto som musela podať odvolanie, keďže právo na majetok sa nepremlčuje.

Hoci môj klient zaplatil poplatok za odvolanie ešte 19. 1. 2007, KS Ba doteraz spis neodstúpil odvolaciemu súdu a na moju sťažnosť mi predseda KS Ba neodpovedal – príloha.

Po celých 14 rokov od podania žaloby je teda môj klient nedôvodnými prietiahmi súdu poškodzovaný, táto dlhá doba má vplyv už aj na jeho zdravie a peniaze, ktorých sa domáha, sú znehodnocované. Preto ako primerané finančné zadostučinenie navrhujem priznať mu sumu 200.000 Sk“. Sťažovateľ k podaniu okrem splnomocnenia pre advokátku JUDr. V. D. pripojil ako prílohu písomnosť adresovanú do rúk predsedovi krajského súdu z 22. februára 2007 s týmto textom „30 Cb 260/96 prietahy v konaní. Ešte dňa 19. 1. 2007 zaplatil môj klient p. Ing. R. K. súdny poplatok za odvolanie, spis však dodnes nebol zaslaný NS SR na odvolacie konanie. Keďže ide o vec takmer spred 14-ich rokov, prosím Vás o urobenie nápravy.“ Písomnosť je podpísaná JUDr. V. D., advokátkou, a je na nej rukou pripísaný text „Bez odpovede!“. Z jej obsahu a ani zo žiadnej k podaniu pripojenej listiny nemožno zistiť, či bola táto písomnosť krajskému súdu doručená.

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu vydať tento nález:

„1. Základné právo Ing. R. K. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR vo veci Krajského súdu Bratislava sp. zn. 30 Cb 260/96 porušené bolo.

2. Ing. R. K. sa priznáva suma 200.000 Sk ako primerané zadostučinenie za porušenie jeho základného práva, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť mu v lehote 2 mesiace od právoplatnosti rozhodnutia.

3. Krajskému súdu v Bratislave sa prikazuje, aby bez ďalších zbytočných prieťahov pokračoval v konaní.

4. Krajský súd Bratislava je povinný uhradiť Ing. R. K. trovy konania a trovy právneho zastúpenia do rúk advokátky v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

Na výzvu ústavného súdu krajský súd prípisom sp. zn. Spr. 3316/2007 z 10. mája 2007 doručeným ústavnému súdu 15. mája 2007 uviedol, že vo veci vedenej krajským súdom pod sp. zn. 30 Cb 260/96 bol 16. mája 2006 vyhlásený rozsudok, proti ktorému podal sťažovateľ odvolanie, následne bol spisový materiál postúpený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o odvolaní. Najvyšší súd predmetný spis vrátil krajskému súdu bez rozhodnutia, pretože sťažovateľ neuhradil súdny poplatok za odvolanie. Dňa 27. decembra 2006 bolo vydané uznesenie, ktorým krajský súd odvolacie konanie zastavil. Aj proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, a to 15. januára 2007, v dôsledku čoho sa spis od 19. januára 2007 nachádza na najvyššom súde.

Ústavný súd zaslal právnej zástupkyňi sťažovateľa výzvu zo 16. mája 2007, ktorá jej bola doručená 22. mája 2007. Ústavný súd v nej sťažovateľovi oznámil, že podľa informácie získanej od krajského súdu bol spis sp. zn. 30 Cb 260/96 postúpený na odvolacie konanie najvyššiemu súdu, kde sa nachádza od 19. januára 2007, teda už v čase podania sťažnosti sťažovateľom ústavnému súdu (24. apríla 2007) vo veci nekonal krajský súd. Ústavný súd vyzval sťažovateľa doplniť podanie z dôvodu, že jeho sťažnosť a petit sú nejasné a k sťažnosti neboli pripojené žiadne z rozhodnutí vzťahujúcich sa na vec a ani sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi súdu.

Zároveň ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby oznámil, či odvolací súd už vo veci rozhodol, a ak trvá na podanej sťažnosti, aby upravil návrh tak, aby zodpovedal požiadavkám ustanovenia § 20 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a to do 15 dní od doručenia výzvy. Ústavný súd v závere svojej výzvy sťažovateľa poučil, že ak v uvedenej lehote návrh riadne neupraví, ústavný súd ho môže odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na túto výzvu odpovedal podaním zo 4. júna 2007 (bez príloh) doručeným ústavnému súdu 11. júna 2007, v ktorom uviedol:

„Na Vašu výzvu Vám oznamujem, že v sťažnosti namietame zbytočné prietahy v konaní na Krajskom súde v Bratislave, pretože doteraz vec nebola právoplatne skončená.

Odvolačí súd vo veci doteraz nerozhodol.

Kým nie je vo veci právoplatne rozhodnuté, trvajú prietahy v konaní. Prietahy v konaní ak trvajú neúmerne dlho nie je potrebné podávať sťažnosť predsedovi súdu, pretože ťažko zjedná okamžitú nápravu.

Navrhujem, aby Ústavný súd pripojil celý spis pod sp. zn. 30 Cb 260/96, z ktorého sú zrejmé všetky skutočnosti týkajúce sa predmetného sporu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd sťažovateľa výzvou zo 16. mája 2007, ktorá bola doručená jeho právnej zástupkyňi 22. mája 2007, upozornil, že jeho podanie nespĺňa náležitosti ústavnej sťažnosti ustanovené zákonom o ústavnom súde a určil lehotu na jeho doplnenie s tým, že ak podanie nedoplní, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Napriek uvedenému sťažovateľ svoju sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplnil, dosiaľ nedoložil ústavnému súdu najmä dôkaz o zásahu do jeho základného práva, nepreukázal podanie sťažnosti na priet'ahy v konaní predsedovi krajského súdu a ani neupravil návrh tak, aby zodpovedal požiadavkám ustanovenia § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde, keď v odpovedi na výzvu ústavného súdu uviedol iba to, že odvolací súd dosiaľ vo veci nerozhodol a vyjadril svoj názor, že v danej veci nebolo potrebné pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podávať sťažnosť predsedovi krajského súdu na priet'ahy v konaní.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Keďže ústavný súd zistil, že podanie sťažovateľa z 20. apríla 2007 označené ako ústavná sťažnosť ani v spojení s podaním zo 4. júna 2007 nespĺňa náležitosti ústavnej sťažnosti, a to ani napriek výzve a poučeniu, sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2007